

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL PLATIT ÎNAINTE:

pe un an 1500 Lei,
pe o jumătate de an 750 Lei.

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, lărgimea a doi milimetri,
Lei 30. Lărgimea de 1 cm. 150 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

Doamne al puterilor fii cu
noi, că pe altul afară de tine
ajutător întru necazuri nu
avem, Doamne al puterilor
miluește-ne pe noi

O datorie

În drumul nostru pe acest pământ, pe care drum mergem toți, auzim în mersul nostru gemete, vaete și suspinuri scoase din adâncul inimilor; vedem suferințe și năcazuri fără număr. Când vedem omenirea în ziua de astăzi într'un hal fără de hal, ne întrebăm: oare acesta este omul zidit și plâsmuit de mâna lui Dumnezeu, după chipul și asemănarea lui? Tot ce vedem în jurul nostru ne produce neliniște și durere sufletească și ne face să întrebăm: oare aceste dureri și suferințe ce or fi? Și răspunsul ni se dă: că sunt fructele isprăvilor oamenilor cuprinși de patimi și păcate.

Sunt atâtea suferințe și năcazuri, pentru că oamenii nu mai observă legile lui Dumnezeu cari se pot grupa în două cuvinte: drepturi și datorii. Drepturile ce are omul în societate și datoriile ce-l obligă față de ea sunt ca niște lăstari eșiți din aceeași tulpină și mulți la număr. Ca să scrie cineva într'un modest articol de gazetă despre toate drepturile și datoriile, este cu neputință, căci sunt cuprinse în mii și mii de cărți. De aceea în aceste modeste rânduri ne vom ocupa numai de una din multele datorii ce le avem în aceste zile de grea cumpană, când focul războiului încă arde cu vălvătăi mari deasupra pământului și ale cărui fructe: invalizi, văduve, orfani, bătrâni fără sprijin, oameni fără cămin, etc., se înmulțesc tot mai tare.

Omul are datorii: către religie, către patrie, către familie, către societate și altele.

Datoriile omului față de societate sau față de deaproapele le putem rezuma în porunca dumnezească: „ce ție nu-ți place altuia nu face”. Din aceste cuvinte reese, ca și noi să facem ceea ce voim să ne facă și nouă altul. Nu este destul numai de a nu face rău deaproapei nostru, căci chiar dacă nu ai vătămat pe vecinul tău, nu i-ai făcut nici un rău, nici o nedreptate, dar nu i-ai făcut nici un bine când avea lipsă, nu ți-ai împlinit datoria față de el.

Închipuește-ți, cetitorule, un om căzut în șanțul drumului din cauza mizeriei, poate din cauza unei întâmplări nenorocite, cum așteaptă să-i vină ajutor din vre-o parte. Deodată, de după cotitura de drum, apare un om, care stă o clipă, privește pe nenorocit și pe urmă pleacă, zicând: „Ce am eu cu el? Ce sunt eu de vină de nenorocirea lui? Ce sunt eu de vină că din cauza mizeriei se află într'o stare atât de nenorocită? Nu i-am făcut nici un rău, nu-i fac nici bine”. Supărarea l-a cuprins și mai mult pe omul căzut în marginea

drumului și când își pierduse aproape toată speranța, iată că se ivește un alt trecător, care văzându-l i-s'a făcut milă, l-a luat în brațe și l-a dus în casa lui, l-a așezat în patul său, i-a stămpărat foamea și setea și-l îngrijește ca pe un frate al său. Care dintre acești doi trecători și-a făcut datoria către vecinul său?

De când este omul supus păcatului și până când va fi pământul vor fi suferinți și năcazuri cari trebuiesc alinate și rane cari trebuiesc vindecate.

Dacă este vecinul nostru flămând, datori suntem să-i alinăm foamea; de este gol, să-l îmbrăcăm; de n'are adăpost, să-l adăpostim în casa noastră, sub acoperișul nostru, căci dacă am fi noi într'o asemenea situație, am dori să fim ajutați.

Numai atunci ne facem datoria către aproapele, când orfanii își găsesc în noi părinți, bătrânii un adevărat sprijin, cei fără adăpost un locșor unde să-și plece capul, pentru a-și odihni oasele trudite și obosite.

Dreptatea creștină stă în aceea, de a nu face altuia ce ție nu ți-ar plăcea să-ți facă. Sau fă altuia ce ai pretinde să-ți facă altul.

Datoriile noastre să le privim la lumina Sf. Scripturi, căci ea este singurul glas, care nu este închis între granițele unei țări și numai ea arată oamenilor, cum să treacă teferi peste toate catastrofele. Ea ne spune că nu este destul numai să nu faci rău la altul, ci ești dator ca în lipsă și năcazuri să-l ajuți din toate puterile și cu toată dragostea.

Să ne ferim de băluciri deșarte și absurde cari ne fac să trăim numai pentru noi.

Incheiu cu un mare învățat: „Învățătura cea mai de seamă care o poate trage omul din viață nu este aceea că durerea există îndeosebi în lume, ci aceea că în puterea lui stă să o întoarcă în bine, aceea că el este în stare s'o preschimbe în bucurie!”

Preot VASILE MODORCEA

Apa, Focul și Onoarea

— Poveste italiană —

Într'o zi, când soarele surca înveselind bolta albastră, când în cânguri păsărele preamăreau natura gâlgâind în tolni imense dumnezeirii, într'o zi când sufletul lui i părea asemenea sberului de Heruvimi, într'o zi când pacea plutea în văzduhuri plină și deplină — într'o zi minunată de vară, Apa, Focul și Onoarea deveniseră prieteni buni. Cădată prieteni...

Focul necătoroie, sgiobu și să țără, veșnic în mișcare, se abengula să batec, sălind către ceruri limbi de pară roșie și lăsând în văzduh pale de fum care se pierdeau învalvocate de adierea vântului de vară sușuind în frunzele de plepi.

Apa de asemenea — neliniștită, susura în pietri-

cele, se vâra la cotloane, se amesteca în praș, se prelingea prin iarbă sau se ascundea în pământ, ca iarăși să se arate pe undeva, lăsând în urmă i prosperime, reventață, răcoare și plăcere de viață.

Între acești vioi, veseli și săltăreți prieteni, Onoarea se pierdea nevăzută și nesimțită pentru că, ascunsă și tainică. Tăcută, cu bărbia în pumni, privea îngândurată abenguala apinsă a Focului și asculta fermecată cântecul Apei curgătoare, susurând veselă pietricicelor de pe fund...

— „Prieteni — zise Focul sălind într'o flacăra roșcovană — e'atât de frumoasă natura și atât de binecuvântată vremea...! Na veți să facem o plimbare împreună?...”

— „Ba da!” — aprobă Apa, murmurând pietricilor de pe fund un cântec cristalin.

— „Haideți!” — se învoi Onoarea, dând tăcută din cap, ridicându-se.

Dar înainte de-a porni, Focul se întoarse către țovarăși, zicându-le:

— „Prieteni dragi; de cumva o să mă pierdeți pe cale, u'țaț-vă după fum; acolo unde va fi fumul o să mă găsiți și pe mine.”

— „Iar eu — zise Apa — dacă mă voi pierde oarecum de voi, u'țaț-vă peste câmp și unde veți vedea iarbă verde, sălcii vesele și plopi înalți, alergați într'acolo și-o să mă aflați...”

— „Dar pe tine, prieten drag, de te vom pierde pe drum, unde să te căutăm?” — se adresară amândoi Onoarei, care privea tăcută țările albastre...

— „În ceea ce mă privește — zise Onoarea tainic — țineți-mă lângă voi, țineți-mă bine!... Pentru că odată ce m'ați pierdut, n'o să mă mai găsiți niciodată!...”

Prelucrare din l.italiană
D. MIRCEA

Încă un mormânt...

Nesfârșit este șirul jertfelor noastre pe altarul sfânt al Ardealului și nenumărate ne sunt suferințele. Umiliți și batjocoriți am ureat în cursul veacurilor Golgota sbuciumatei noastre vieți naționale.

Ne cutremurăm de groază la auzul veștilor despre bestialitățile săvârșite de bandele ung rești la îgonirea lor din Ardealul vremea ocupat. Oameni pașnici, bătrâni încărpuți în cinste, a căror singură vină a fost că s'au născut români, au fost ridicați dela vetrele lor și deportați în chinuri și batjocuri, iar avutul lor jefuit.

În comuna Șarmașul-Cluj își depăna retras firul bătrânețelor venerabilul preot-protopop Vasile Mica, în vârstă de 73 ani. Surprins de evenimentele dela 23 August 1944, a refuzat să-și părăsiască credințioșii, înțelegând să rămână în mijlocul acelor pe cari l-a păstorit și apărât ca un adevărat părinte sufletesc. — Bunul și neuitatul meu prieten, acest preot român, care în viața lui nu a putut greși nimănui, a crezut că bandiții lui Szálasy, oriât vor fi de cruzi, îi vor respecta bătrânețele. Ticăloșii au găsit însă că blându-

preot este partizan, l-au ridicat dela domiciliu și l-au dus împreună cu alți români vrednici la Cluj. — Aici a fost închis la închisoarea vagabonzilor, de unde apoi cu alți vreo 2000 români a fost deportat spre centrul Ungariei.

Duși pe jos distanțe mari, infometaji și batjocoriți, bunii noștri frați cădeau istoviți pe drumuri. — In loc de a li-se da cel mai neînsemnat ajutor, erau împușcați și lăsați prin șanțuri.

In apropierea comunei Szerencs-Miskolcz, bătrânul preot Vasile Micu, părăsit de ultima putere fizică, a căzut, nepufând continua drumul. Călăii lui Horty, în numele civilizației trâmbitate de atâtea ori, aveau rezervat și pentru bătrânul preot un glonte. Au sfârșit: o detunătură și blândul preot român, lovit în ceafă, zăcea într'un lac de sânge.

Hienele nu s'au cutremurat la săvârșirea acestei bestiale crime, precum nu s'au cutremurat alteori la săvârșirea atâtor mii de crime proprii lor.

Prin moartea de martir a preotului-protopop Vasile Micu, preoțimea română a Câmpiei Ardelene pierde un respectat povățuitor, iar foștii săi credincioși pe cel mai vrednic preot al lor.

La șirul nesfârșit al mormintelor martirilor Ardealului, la șirul mormintelor dela Trăsnea, Ip, Huedin și Mureșeni, se adaugă încă un mormânt, mormântul martirului Vasile Micu.

O clipă de pioasă reculegere și o lacrimă la căpătâiul acestui proaspăt mormânt!

Ing. Nic. Vlad

Grăunțe sufletesti

Așa mi-a fost ursita!

Sunt o mulțime de oameni cari cred în soartă și spun că soarta lor e dinainte hotărâtă și scrisă în stele și că aceea nu se poate schimba nici cum. „Așa mi-a fost scris!“, „așa a fost să fie!“, „asta a fost soarta mea!“, „aceasta mi-a fost ursita sau destinul!“, sunt tot atâtea vorbe de ale acestor oameni, cari dovedesc prin aceasta, că nu au credință în Dumnezeu, că și-l închipuiesc pe Dumnezeu ca pe un tiran, care a hotărât dinainte soarta bună ori rea a fiecăruia dintre noi.

Acești oameni nu se deosebesc întru nimica de păgânii cei vechi. Ba ei merg mai departe și susțin că soarta lor e scrisă în stele și că se și poate ceti din stele. Este și o știință care se ocupă cu citirea sorții oamenilor din stele, care se numește astrologie și în care cred o mulțime de inși.

Cam de aceeaș părere sunt și Turcii, Arabii și celelalte popoare de credință mohamedană, cari cred în fatalism, adică în ursită sau în soarta neschimbată.

Această credință este însă foarte greșită și este în mare și totală contradicție nu numai cu învățătura Domnului nostru Isus Cristos, ci și cu mintea sănătoasă; pentru că, dacă e scris în stele că anul acesta bunăoară ar fi o mare foamete, atunci lace să mai arăm, sămănăm și lucrăm pământul? Dacă e scris în stele că anul acesta cutare va muri, atunci la ce să mai cheme medicul și să cumpere leacuri, cari sunt atât de scumpe acuma? Și apoi dacă Domnul nostru Isus Cristos l-a numit pe Dumnezeu „Tatăl nostru“, iară prorocii și apostolii l-au arătat în atâtea rânduri ca pe o ființă nemărginit de bună, cum a putut Dumnezeu să hotărască despre mine înainte că voi ajunge în iad, ori că voi fi toată viața nefericit, pe când despre cutare a hotărât că va fi fericit, atât în viața aceasta, cât și în viața cea de dincolo? Asta se împotrivesc nu nu-

mai cu bunătațea, ci și cu dreptatea și cu sfințenia lui Dumnezeu!

Dimpotrivă, Dumnezeu respectează libertatea voienții omenești și numai dela om atârână, dacă se mântuiește ori nu. De aceea și spune Domnul la Cartea Ințelepciunii lui Isus, fiul lui Sirah sau „Eclesiasticul“ 15, 17: „Inaintea oamenilor stau viața și moartea și pe care omul va voi-o, aceea i-se va da“.

Fatalitatea, adică ursita sau soarta, de care nu poate scăpa cineva, care nu se poate înlătura sau schimba, duce la lene, fiindcă la ce să lucrez, dacă și așa e scris în stele că nu mă voi îmbogăți nici odată? Mai duce apoi la nehotărâre, la temeritate (îndrăzneală peste măsură) și la fanaticism (zel fără margini pentru o părere).

Învățătura Bisericii noastre despre pronia sau providența divină (dumnezească) o vom vedea în numerii ce urmează.

Părintele Iuliu

Ieremia Românul

Voiu istorisi în cele ce urmează viața sfântă a unui călugăr român de acum 400 de ani, pe care bunul Dumnezeu l-a înzestrat cu darul de a săvârși minuni. Acest fiu ales al Moldovei a ajuns să fie trecut în rândul Venerabililor sfintei noastre Biserici. Despre viața acestui suflet curat a scris în 1670 o carte italiană Francesco Severini. La noi nu s'a știut nimic despre acea carte. In 1905 a găsit-o la un neguțator de cărți vechi boerul moldovan Gheorghe Sion, care a dăruit un candelabru bisericii noastre din Cluj. Din această carte, ce se păstrează azi la Biblioteca Universității din Cluj-Sibiu, au cules cărturarii noștri date amănunțite despre viața și minunile săvârșite de Venerabilul Ieremia Românul sau Valahul. P. S. Sa Episcopul Dr. Ioan Bălan al Lugojului și Preanonatul Protopop Dr. Elie Dăianu au scris mai multe articole despre acest călugăr cu viață sfântă. Păr. Dăianu a tipărit și o broșură, scrisă pe înțelesul tuturor, și pregătește o carte mare, pe care vrea s'o tipăriască și în limba italiană, ca să fie cunoscut și în Apus acest suflet ales. Învățul Nicolae Iorga încă a scris despre Ieremia.

Acest suflet ales se numia dintru început Ioan. Era fiul lui Stoica Costin și a soției sale Margherita Bărbat, gospodar cu stare prin părțile Neamțului, în Moldova. A văzut lumina zilei în anul Domnului 1556. A învățat dela mamă-sa să cinstească pe Atotputernicul Dumnezeu, să fie evlavios și rugător. A auzit că undeva spre soare-apune e Sfânta Cetate a Romei, unde se roagă pentru întreaga creștinătate Sfântul Părinte, urmașul Sfântului Petru și vicarul Domnului în lume. Dorind să vadă acea sfântă cetate și alte orașe din Italia în cari au trăit sfinți (Assisi, patria Sfântului Francisc; Padua, patria Sfântului Anton, făcătorul de minuni) a plecat spre apus. S'a tot dus și a ajuns la Alba-Iulia. Acolo era pe vremuri reședința Principelui Ardealului. La curtea Principelui era un doctor italian. Pe vremea aceea nu erau nici trenuri, nici avioane. Doctorul a venit călare din Italia până la noi. S'a înapoiat în Italia tot așa cum a venit. A luat pe tinărul Ioan al lui Stoica Costin să-i ducă calul de căpăstru. S'au dus săptămâni în șir, până au ajuns în Italia. Tinărul nostru, dornic de viață după chipul Ingeresc în trup fiind încă, a bătut la poarta mănăstirii din Napoli (oraș mare în Italia) și a cerut să fie primit într'o sfântă mănăstire. Mai marele mănăstirii l-a primit între frați și după un timp de noviciat (de ucenicie călugărească) s'a convins că are

chemare călugărească. Tinărul nostru devine Ieremia, căci la tunderea în monahism de obicei se schimbă numele de botez.

In liniștea mănăstirii Ieremia s'a rugat și muncit. A fost atât de rugător și de muncitor, încât a ajuns să fie stimat de toți. Odată i-s'a arătat Maica Domnului. Sunt ne-nunțate iconițe răspândite și în Italia și în alte țări, în cari se reprezintă Venerabilul Ieremia, având sfânta viziune. Poetul Francesco Staibane a făcut o poezie despre această arătare minunată:

„In zarea împărăției din ceealtă lume
Pe tronul așezată în veșnică lumină,
Umilul serv privește pe Sfânta lui Stăpână,
Lucind cu bunătațe pe-o d'aurită culme.
Smerita i minte, de umire plină,
Se 'atrecăbă 'n sine și nu-și poate spune:
„Cum oare se face, să nu încunune
Coroană cerească pe a noastră Regină?“
Preasfânta răspunde umirii cinșite:
— „A mea coroană d'captă, doar Fiul meu este,
In El ca un soare Dumnezeu lucește.
De altă coroană nu-i lipsă, iubite,
Pe fruntea mea care, cu sfânta lui rază,
Char Tatăl din ceruri o încoronează“.

A fost învrednicit de Bunul Dumnezeu cu darul de a face minuni. S'a răspândit prin toată Italia vestea minunilor ce le face Dumnezeu prin acest călugăr cuvios. A murit în primăvara anului 1625, în faimă de sfințenie.

Sfântul Părinte dela Roma a trimis la Napoli o comisie, ca să studieze minunile ce s'au petrecut. Toate minunile lui sunt pomenite în cartea lui Francesco Severini din 1670. Biserica îl recunoaște pe Ieremia Românul de Venerabil. Să ne rugăm, pentru ca să fie recunoscut cât mai curând de Sfânt!

Iosif Naghiu

Cântecul lui Ionel al lui Stoica Costin

— Venerabilul Ieremie Românul —

Ciobănaș la oi...

Dragi mi-e cu oile, Precum îmi plac ploile. Ploile pică din nor, Oilor le sunt păstor. Și cum văd miorile, Că le cresc cornele, Așa îmiuguresc și-n mine Gândurile mai senine, Cari ne înalță sus la cer... Grifile de lume-mi pier, Și altă lume îmi răsare Plină de rază de soare, Și de dabe primăveri, Înflorite azi, ca ieri. Unde floarea ce înflorește In vecl nu mai vestejește, Ci numai tot tămăleşte, Și miresme răspândește In altarul Domnului, Spre lertarea omului, Val de ar fi și-n lumea [noastră	Care florile le stănge, Apele 'n gheață le strînge, Și pe urma lui nu lasă, Numai sărăcie-n casă. Toate vic-tășie Își scutur frumșetiile. Codru-și pierde ha-nele, Isvoarele taiole, Oamenii pier în bordele. Orice soț, orice femeie, Nu mai are alte pri-ci, Decât cu copii mici, Ca să nu-nghete de ger, Ca și florile, cari pier. Doamne, lasă-mă să văd Lumea fără acest prăpăd, Care larna ni-l aduce, Vrând în ghiară-l să ne [apuce. Și mă lasă-n voie bună, Ziua-n soare, noaptea-n [lună,
--	--

Tot primăvară albăstră,
Doar cu ploi răcoritoare,
Și cu flori miresitoare,
Stropite cu stropi de rouă,
Spălate cu pic de plouă,
Ca mai dulce să-nflorească,
Lumea s'o aromisească.

Să mai vie logetu',
Să nu mai sufie crivețul,

Să-mi pasc oișearele
Pe toate ponoarele.
Pe luncă și prin zăvoi
Să-mi petrec pe lângă oi,
Ceriu și stele cu privind
Și pe Tine prosiăvind
In cântări și-in psaltire.
Pentru a noastră mântuire.

Sinale, 21 Dec. 1944.
PASCU LUDEANU

Vom primi mai puțin zahăr. In lunile Aprilie și Mai vom primi numai 200 gr. zahăr de persoană orășenii și 50 gr. sătenii și refugiații.

S'a scumpit și spiritul. Spiritul s'a scumpit la 3600 lei kg-ul, spiritul sanitar la 1000 lei, rachiul de 40 grade la 1420 lei, cei de 32 grade la 1140 lei, spiritul denaturat pentru ars de 86 grade la 350 lei, țuca din 1939 de 30 grade la 2000 lei și cea din 1942 de 28 grade la 1600 lei.

Cum stă lumea și țara

Intreagă Ungaria a fost eliberată

Comunicatul rusesc din 4 Aprilie a adus la cunoștința lumii întregi că, în urma ofensivei dintre 16 Martie și 4 Aprilie, trupele sovietice au eliberat întreg teritoriul ungar de cotropitori germani. Prin această lovitură grofii, baronii și nemeșii unguri au scăpat odată pentru totdeauna frânele din mână și cu aceasta sperăm că s'a terminat pentru totdeauna și cu șovinismul maghiar și că popoarele subjugate de sub stăpânirea lor vor sjunge în sfârșit la libertate.

Și Viena a căzut

Vechea cetate împărătească, Viena cea falnică, a căzut în mâinile armatei sovietice. Turcii au fost cei dintâi cari erau s'o cucerască, dar au fost respinși; a ocupat-o în schimb marele Napoleon. Astăzi Viena e din nou ocupată, de astădată de trupele viteze ale Uniunii Sovietelor. Când ne gândim, câte nedreptăți ne-au făcut nouă Românii împărații dela Viena: cum l-au nenorocit pe Inocențiu Micu Clain, pe Horia, pe Iancu, pe ceice au dus memorandumul, ne întrebăm căoare n'o fi aceasta o pedeapsă binemeritată a lui Dumnezeu pentru atâtea nedreptăți făcute atâtor popoare nevinovate, crotropite de împărații de pe vremuri, dintre cari singurul care a voit a ne face și nouă dreptate a fost Iosif al doilea, fiul împărătesei Maria Terezia.

A fost cucerită și Bratislava

Capitala Slovaciei, — țărișoară ruptă din trupul Cehoslovaciei de către d-l Hitler și înființată în butul ei, — a căzut în mâinile trupelor rusești. Pe vremuri se numea Pozsony și se ținea de Ungaria. Germanii îi ziceau Pressburg. Zace lângă râul Vek, nu departe de Dunăre. Are 100.000 locuitori. Pe vremuri aici se încoronau regi Ungariei. Vestită este catedrala din Bratislava. Are arhiepiscop romano-catolic și universitate. Aici a fost până bine de curând sediul președintelui republicii slovace, a Părintelui Tiso, care însă a fugit în Germania. Și armatele române au ajutat la ocuparea acestui oraș.

Și Seraievo a fost eliberat

Seraievo este capitala Bosniei, care pe vremuri se ținea de Austro-Ungaria și unde atâția feciori de ai noștri au călănit. Are 60.000 locuitori și este de mare însemnătate, fiindcă acolo a ucis un anumit Prințipo pe moștenitorul de tron al Austro-Ungariei Franz Ferdinand și pe soția sa Sofia Chotek, în ziua de 28 Iunie 1914. Seraievo a fost ocupat de armata mareșalului Tito al Iugoslaviei.

Frontul nostru

Trupele noastre au cucerit în regiunea Nova-Bania mai multe localități, între cari și orașul Banovțe, au pătruns adânc către râul Nitra, au ajuns pe malul stâng al râului și în munții Nitranske-Gora, deși zăpada trece peste un metru. În cursul luptelor a fost rănit generalul Lăcătuș Mihail, a fost lăudat fruntașul Vladimir Ciobanu, înaintat în grad și decorat cu Virtutea Militară cl. II. Dl ministru de războiu Vasiliu-Rășcanu a citat prin ordina de zi pe armată unitățile de sub comanda d-lui general Dăscălescu. La Vest de Banaka-Bistrița trupele noastre au străbătut partea sudică a munților Tatra Mare și au cucerit orașul Kremnița.

Frontul din răsărit

Armatele rusești au ocupat în cursul săptămânii trecute ce a mai rămas din Ungaria, cele două capitale: Viena și Bratislava, despre cari vorbim separat; Semmeringul, vâslita trecătoare din munții Alpi care se află la o înălțime de 870 metri; Wiener-Neustadt, oraș nu departe de Viena cu 37.000 locuitori; Baden lângă Viena cu 22.000 locuitori cu băi vestite.

În Jugoslavia au ocupat peste 50 de localități, lucrând împreună cu armata bulgară.

Armatele rusești nu se mai află departe de cele anglo-americane, așa că nu peste mult se vor chiar întâlni.

Frontul din Apus

Trupele anglo-americane înaintează mereu Germanii încep a se retrage din Olanda. Cea mai grozavă lovitură au suferit-o Germanii prin încercuirea la 60.000 soldați în regiunea Ruhr, unde au cărbunii de piatră și fabricile cele mai multe. Toate încercările lor de a scăpa din acest clește a dat greș. Au fost cuprinse orașele Würzburg din partea de miazăzi a Germaniei în Bavaria cu 90.000 locuitori, Gotha din partea de sud în Turingia cu 46.000 locuitori, Kassel în Prusia cu 171.000 locuitori, Fulda tot în Turingia cu 26.000 locuitori, Heilbronn în partea de miazănoapte în Württemberg cu 46.000 locuitori, Karlsruhe lângă Rin în Baden cu 146.000 locuitori, Minden lângă râul Weser cu 28.000 locuitori, Arnhem lângă Rin, Langensalza în Prusia cu 12.000 locuitori și Münster în Westfalia în partea de apus cu 106.000 locuitori.

Până acuma anglo-americanii au făcut 1.352.000 prizonieri germani, dintre cari 146.000 au fost prinși în săptămâna trecută.

Cu toate pierderile mari ce le au, Germanii continuă să lupte și nimenea nu știe până când vor continua această jertfă îngrozitoare de oameni și de bogății, când bine văd că sunt bătuți.

Papa a indemnă pe Germanii să înceteze războiul

Ca părinte al creștinătății, căruia îi sunt pe o formă de dragi toți fiii săi sufletești, văzând zădărnicia luptei, i-a indemnă pe Germanii, să nu mai continue luptele. Dl Hitler însă, care niciodată nu l-a ascultat pe Sfântul Părinte, deși el însuși este catolic din Austria, nici acuma nu l-a urmat, ci continuă să-și prăpădească țara și neamul. Nici să fi voit, nu-și putea nenoroci neamul mai tare decât și l-a nenorocit de fapt, și nu numai pe cel din Germania, ci și pe cei din Intreagă Europa.

Intre Rusia și Japonia

În ziua de 13 Aprilie 1941, adevărat înainte de a ataca Germania pe Rusia și înainte de a se declara războiul între Japonia și anglo-americani, Rusia a încheiat cu Japonia un pact de neutralitate, adevărat o înțelegere că ori cu cine s'ar bate ele, între olaltă nu se vor bate. Aceasta așa s'a și întâmplat: Rusia s'a bătut și se bate cu Germania, dar Japonia n'a declarat război Rusiei. Fiindcă acest pact a fost încheiat pe 5 ani, iar anul acesta ar fi trebuit reînnoit, că așa suna înțelegerea, d-l Molotov, ministrul de externe al Uniunii Sovietice, l-a chemat pe ambasadorul Japoniei la sine și i-a spus, că nu va mai reînnoi acest pact, ci are de gând să-l desfășoare. Această declarație a d-lui Molotov a făcut mare uimire

pretutindenea, cu atât mai ales că nu de mult Rusia a desfășurat și înțelegerea cu Turcia.

D-na Churchill a sosit la Moscova

Soția d-lui prim-ministru al Angliei a sosit la Moscova, unde a fost primită de d-l Molotov, comisarul poporului pentru afacerile externe. D-na Churchill este prezidenta „fondului de ajutorare al Rusiei“.

D-l Beneș a sosit în Cehoslovacia

Marele prieten al Românilor, președintele republicii cehoslovace, d-l Beneș, a fost într-o vizită la Moscova, unde a fost primit și sărbătorit de mareșalul Stalin și de d-l Molotov. De acolo a venit în țară, în partea ocupată a Cehoslovaciei, în orașul Cosice, care se numea pe vremuri, pe când se afla în Ungaria, Kassa. Acolo D-Sa a primit dimisia vechiului guvern și a numit un guvern nou, din care fac parte miniștri cehi, slovaci și comuniști.

Mareșalul Tito la Moscova

În ziua de 5 Aprilie mareșalul Tito a sosit la Moscova, unde a fost primit cu mare paradă de însuși d-l Molotov și de alți înalți demnitari ai Uniunii Sovietice.

Cunoștințe folositoare

Sfaturi pentru plugari

1. O felderă (20 litri) de cânepă a ajuns la 10.000 Lei pe piața Blajului și este așa de puțină, de nu ajunge nici pentru semăntă, așa că mulți vor rămânea fără fuior.

Cânepa de pe valea Târnavelor este foarte bună și bine plătită în fiecare an, deci este în interesul tuturor, să se samene și să se lase cât mai multă cânepă pentru semăntă.

Semănatul prin imprăștiere în culturile de porumb este o metodă greșită. Este absolut necesar, să se samene câteva rânduri numai cu cânepă, în mijlocul și marginea lanurilor de porumb și de sfeclă. În felul acesta săpatul și recoltatul se face mai ușor, este siguranță că firele de cânepă nu se tale și va fi recoltă bună.

2. Tot în marginea și mijlocul porumbiștelor să se samene floarea soarelui, care asigură uleiul necesar familiei și un venit sigur gospodăriei. Semințe de floarea soarelui se găsește la ocoalele agricole.

3. Să se cultive suprafețe cât mai mari cu zarzavaturi. Zarzavaturile sunt foarte hrănitore și sănătoase. Nici o grădină ori loc viran să nu rămână necultivat.

4. Numărul și calitatea vitelor trebuie ridicat.

Să se crească albine, viermi de mătasă și iepuri de casă, cari cer muncă și cheltueli puține și aduc câștiguri frumoase.

Plugari, lucrați cu pricepere și hărniciei

Ing. Agr. VICTOR RUSU

Poșta gazetei

Pr. 10609. Aveți de achitat pe anul 1945 Lei 1500.

Pr. Filip Crișan. Am primit toți banii de care ne scrieți și i-am repartizat conform scrisorii.

Mănăstirea „Bunei Vestiri“. În 29 Ian. 1945 am primit Lei 3060, din cari Lei 2580 s'au trecut la calendar, Lei 180 pentru îndreptare și 300 Lei fiindcă nu ați scris să vă trimitem gazeta, i-am trecut ca ajutor, acum însă vă merge ziarul, Mai scrieți că ați trimis încă 500 Lei, acela nu l-am primit.

Pr. Bala Beiuș. Abonații s'au introdus, numerii dela începutul anului nu-l mai avem.

Știrile săptămânii

Data Paștilor nu se schimbă. De câțeva vreme se svonește că sărbătoarea Paștilor s'ar muta pe Duminecă, 22 Aprilie. Corul episcopesc al Bisericii noastre nu a luat nici o măsură în privința aceasta. așa că Paștile se vor sărbători la 6 Mai, după cum arată „Calendarul dela Blaj” și celelalte calendare din țară.

Slujbele zilnice din catedrala Blajului. Pentru lămurirea cetitorilor noștri arătăm aici, ce slujbe se fac în catedrala din Blaj în postul mare: *In fiecare Luni, Marți și Joi* se face dimineața la ora 6,45 utrenia și ora întâia, la orele 9,45 ora III, VI, IX, închipuitoarele și vecernia, iar la orele 15,45 dupăcinarul cel mare. In zilele acestea nu se slujește sf. liturghie. *Miercurea și Vinerea* se face dimineața la orele 6,45 utrenia și ora întâia, la 9,45 ora a treia, a șasea, a noua și închipuitoarele, iar la orele 17,45 vecernia împreună cu sf. liturghie a înaintesfințitelor. *Sâmbăta* la orele 6,45 se face sf. liturghie a sf. Ioan Gură de Aur, iar după amiaza la orele 15,45 vecernia. *Dumineca* dimineața la 6,45 utrenia, la 8 liturghia elevilor dela Liceul Sf. Vasile cel Mare, la orele 10 liturghia pentru public; după amiaza la orele 15,45 vecernia.

Deniile se slujesc: *Mercuri* 18 Aprilie rânduiala canonului celui mare a sf. Andrei, iar *Vineri* 20 Aprilie acatistul Născătoarei de Dumnezeu. „Denii” este cuvânt slavonesc și însemnează: priveghere sau înnoptare. Aceste două utrenii sunt adecă foarte lungi și se slujeau toată noaptea, iară călugării privegheau. In zilele când sunt denii, liturghia înaintesfințitelor se face dimineața la ora 10 și nu după amiaza.

D-l Mareșal Stalin a lăudat din nou armata română. In ziua de 5 Aprilie 1945 d-l mareșal Stalin a trimis o telegramă d-lui primministru Dr. Petru Groza, în care a lăudat nu numai armata a 4-a română de sub conducerea generalului Dăscălescu, ci și armata întâia română condusă de generalul Atanasie.

A murit o doamnă de seamă la București. Sâmbătă s'a stins la București d-na Elisabeta Bibescu, soția diplomatului și scriitorului Anton Bibescu. Răposata a fost fata lordului Asquith, fostul primministru al Angliei. A avut pețitori chiar pe Franklin Roosevelt, fostul președinte al Statelor Unite Nordamericane, dar a preferit a se mărita după românul Anton Bibescu, care era atunci ministrul nostru la America, unde și-au petrecut amândoi cei mai frumoși ani ai vieții. D-na Elisabeta Bibescu a fost și scriitoare, scria englezește, și a ținut mult la țara noastră. Înormântarea i-s'a făcut Luni 9 Aprilie la București. In veci pomenirea ei!

Inundații în Statele Unite. După o primăvară plăcută și neobișnuit de călduroasă, zilele trecute s'a răcit vremea în Statele Unite Nordamericane și a început mai întâi a ploua, apoi a ninge, iar râul Mississippi a se revărsa, așa că mii de locuitori au rămas fără case și au fost nevoiți a se refugia.

Nenorocirea unei familii. Mecanicul Teodor Ioan în etate de 25 ani nu se prea putea înțelege cu soție-sa Elena Atanasie de 27 ani. De aceea au divorțat. Teodor Ioan însă nu s'a putut împăca cu gândul despărțirii, de aceea atâta a rugat-o pe nevastă-sa,

până s'a împăcat cu el și s'a mutat din nou la el. Înțelegerea însă nu a durat mult, iar s'au sfâdit și Elena și-a făcut bagajul și s'a mutat la soră-sa. Teodor Ioan a rămas grozav de amărit și s'a hotărât să-și răzbune. S'a interesat de noul cvartir al nevastei sale, într-una din serile trecute s'a prezentat la ea, a împușcat-o și apoi s'a omorât și pe sine. Dacă această familie ar fi fost credincioasă și dacă avea un preot bun, la care să se spovedească amândoi, abunăseama că acel preot îl aducea la cale pe cel vinovat, îi împăca, îi supraveghea și nu se întâmpla această nenorocire. Câte astfel de nenorociri n'au împiedecat preoții buni noștri!

Pe bună mână a apucat! La Madrid, capitala Spaniei, o bandă de hoji a atacat o bancă și au furat 200.000 de pesetas (bani spanioli). Unul dintre hoji a fost împușcat, alți doi au dispărut într'un automobil furat. Al patrulea hoj a oprit o mașină a unui vestit fotbalist, pe care o conducea chiar proprietarul și i-a dat ordin, să iasă cât mai iute din oraș. Când au ajuns afară de oraș, banditul i-a cerut banii. Fotbalistul a scos banii din buzunar, însă când hojul a întins mâna, ca să-i ia, fotbalistul i-a dat o lovitură puternică în falcă, de l-a înăbușit sângele pe nas și pe gură, apoi l-a legat de mâni și de picioare cu câte o șpagă, l-a aruncat în mașină, l-a dus din nou în oraș și l-a predat poliției.

Vai de capul lui Mussolini! Ziarele spun că d-l Mussolini are de gând să se refugieze în Elveția, dar că guvernul elvețian i-a adus la cunoștință că nu-l poate primi nici decăt.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii abonați ai noștri: Mănăstirea S. I. Totești lei 1000, Pr. Vasile Indreian Petroșeni lei 1250, Saveta Vuță Ogra lei 500, Emilia Poper București lei 500, Ștefan Bălan canonic Lugoj lei 1000 și Nicolae Ceorgoveanu din Ohaba 500 Lei. Le mulțumim din toată inima, bunul Dumnezeu să-le răsplătească înmii.

Omor. Cetitoarea noastră Emilia Gurghian din comuna Iclânzul, jud. Cluj-Turda, ne scrie, că în dimineața zilei de 29 Ianuarie 1945, pe la 4 dimineața, a fost împușcat fără nici o vină tânărul pandur Sergent Gurghian Gheorghe, în vârstă de 24 ani, din comuna Iclânzul. Il deplâng părinții îndurerăți, fratele, surorii, nepoteii și întreaga adunare dela trei comune, în frunte cu Păr. Coman. Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii!

Ne cade bine când primim câte o scrisoare care arată că „Unirea Poporului” a săpat brazdă adâncă în inimile cetitorilor. Se știe adecă cumcă anul acesta am sistat pe toți abonații cari nu ne-au trimis abonamentul înainte. Un preot, al cărui nume nu-l spunem deocamdată, ne scrie că un fost cetitor al gazetei noastre i-s'a adresat cu cuvintele: „Părinte, de când nu mai vine foaia dela Blaj, simt că lipsește ceva din casa noastră. Parcă i potie! Vreau s'o abonez din nou. Se mai poate?”

Rugămintea unei mame. Mama unui băiat născut cu numele Ioan Vițelaru din comuna Gușterita jud. Sibiu roagă pe cetitorii acestei gazete, să binevoiască a anunța la adresa: *Ilie Vițelaru comuna Gușterita No 498, jud. Sibiu*, dacă au cunoștință despre fiul ei, care a dispărut de acasă în ziua de 17 Octomvrie 1944 și de atunci n'a mai dat nici un semn de viață. *Semnalmente:* boțnav

Tipografia Semnării Blaj

de nervi și debil mintal, etatea 21 ani, statura mijlocie, o tăietură (cicatrice) pe obrazul stâng, părul negru, ochii albaștri, dinții cariati. Când a plecat de acasă, avea haine brune, pantofi bruni și capul descoperit.

Ajutorarea familiilor ostașilor. Incepând dela 1 Aprilie familiile ostașilor de pe front sau concentrați în țară vor primi, la sate 5000 lei în loc de 1000; 5500 lei în loc de 1400 cele din orașele nereședințe de județ, comunele suburbane și comunele rurale foste suburbane; 6000 lei în loc de 1600 cele din orașele reședințe de județ; 6500 lei în loc de 1800 cele din municipii și 7000 în loc de 2400 la București. In afară de aceasta vor mai primi familiile pentru fiecare copil câte 1000 lei la sate și orașe, iar în municipii 1200 lei.

De prin sate

Reprezentajie teatrală în Vulcan

Frontul Plugarilor din Vulcan a aranjat o frumoasă reprezentajie teatrală în scara z'ei de prindere a postului de Paști.

S'a reprezentat comedia „Păcălă argat”, care a stărnit mult râs și voioșie în sala plină a Casinoului Soc. „Petroșani”.

La sfârșitul piesei s'au jucat dansuri naționale frumos executate, aranjându-se și o tombolă frumoasă. Reprezentația a fost pregătită de către haruica inv. d-na Laura P. scu.

Publicului și celor cari au muncit pentru buna reșită le-a mulțumit d-l Viăduț Nicolae, plugar intelectual, vicepreșed. Frontului din Plasa Petroșani.

Din venitul curat „Frontul Plugarilor” a dăruit Bisericii române unite din Vulcan frumoasa sumă de 50 000 Lei, pentru cumpărarea alor 2 prapori bisericești.

Fapta frumoasă a plugarilor este prețuită de toată lumea din Vulcan.

Dr. GENU SUCIU

„VULCAN”, Societate Industrială S. A. Blaj

Capital Social 2.000.000

Inscrisă la Camera de Comerț și Ind. Alba-Iulia 13/1931

Prospect de emisiune

In baza autorizării adunării generale extraordinare a acționarilor Soc. Industriale „Vulcan” S. A. Blaj, ținută la 31 Martie 1945 și potrivit dispozițiilor statutare, subsemnatul Consiliu de Administrație deschide prin aceasta subscripție pentru o nouă emisiune de acțiuni, în scopul sporirii capitalului social dela 2.000.000 Lei la Lei 5.000.000.

Noua emisiune se face în următoarele condițiuni:

1. Acționarii vechi au dreptul să opteze cel mai târziu până la data de 15 Mai 1945 pentru fiecare 2 acțiuni vechi câte 3 acțiuni noi à 500 Lei.

2. Cursul de emisiune este de 540 Lei acțiunea din care se va trece:

Lei 500 la capitalului social.

Lei 40 la taxe, impozite și cheltuieli.

3. Prețul acțiunilor se va vărsa într'o singură rată, până la 15 Mai 1945.

4. Acțiunile neoptate de vechii acționari până la 15 Mai 1945 sau neachitate în numerar până la această dată, se vor distribui de Consiliul de Administrație altor acționari, în proporție cu numărul acțiunilor ce posed; iar restul se va da neacționarilor.

5. Acțiunile subscrise și achitate în termen vor beneficia de dividendă, începând cu anul 1945.

6. Pentru exercitarea dreptului de opțiune, acțiunile trebuie prezentate fără coala de cupoane laăntul termenului de mai sus, la Banca „Patrice S. A. Blaj.

7. Pentru subscrierea la noua emisiune se va folosi declarația anexată acestui prospect.

Blaj, 2 Aprilie 1945.

(13 1-1)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

De vânzare

sufrajerie frumoasă, nuc
— masiv sculptată. —

Adresa la ziar.

12 (2-2)